

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W KRAKOWIE**

OP-I.610.1.20.2014.MMr.

J. Kasprzyk
10.11.2014
P. Broń

URZĄD GMINY
JERZMANOWICE - PRZEGINIA
DZIENNIK PÓDAWCZY

Wzrost: 10.11.2014

Strona: 1491

L. dz. ....
Zaś. ....
Pocpis: .....

Kraków, 06.11.2014 r.

Wójt Gminy Jerzmanowice – Przegonia

Na podstawie art.16 ust. 7 w związku z art. 2, art. 3, art. 4 ust. 1 i 2 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z póź.zm.), w związku z Uchwałą nr XV/247/11 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a także w związku z Rozporządzeniem Wojewody Małopolskiego z dnia 17.07.2003 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. Nr. 199, poz. 2477) w sprawie rezerwatu przyrody Dolina Szklarki, w odpowiedzi na pismo Wójta Gminy Jerzmanowice-Przegonia z dnia 03.10.2014 r. znak: IR.6720.17.2014.AB (data wpływu: 09.10.2014 r.) w sprawie uzgodnienia *projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia*,

odmawiam uzgodnienia

projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia.

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Jerzmanowice-Przegonia pismem z dnia 03.10.2014 r. znak: IR.6720.17.2014.AB (data wpływu: 09.10.2014 r.) zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z wnioskiem o uzgodnienie projektu *studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia*, z uwagi na lokalizację w obszarze objętym projektem studium Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie oraz jego otuliny, rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Dolinki Jurajskie PLH120005.

Park Krajobrazowy Dolinki Krakowskie jest obszarem chronionym ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe. Celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Otulinę Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie wyznaczono w celu zabezpieczenia terenu parku przed wynikającymi z działalności człowieka zagrożeniami zewnętrznymi dla walorów przyrodniczych i krajobrazowych parku (art.5 pkt 14 Ustawy o ochronie przyrody). Za zagrożenie zewnętrzne, uznaje się „czynnik mogący wywołać niekorzystne zmiany cech fizycznych, chemicznych lub biologicznych zasobów, tworów i składników chronionej przyrody, walorów krajobrazowych oraz przebiegu procesów przyrodniczych, wynikających z przyczyn naturalnych lub z działalności człowieka, mających swoje źródło poza granicami obszarów lub obiektów podlegających ochronie” (art.5 pkt 29 Ustawy o ochronie przyrody). Zatem za zagrożenie zewnętrzne dla parku krajobrazowego można uważać także presję urbanistyczną na

tereny cenne pod względem przyrodniczym i krajobrazowym leżące w obszarze jego otuliny. Definicja ta nie wskazuje, że "czynnik" musi oddziaływać na przyrodę bezpośrednio. W związku z tym interpretacja przepisu art. 5 pkt 29 w związku z art. 16 ust.2 i art.5 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody, powinna być rozumiana szerzej i za zagrożenie zewnętrzne dla zasobów przyrodniczych, w tym dla walorów przyrodniczych parku krajobrazowego należy uznać nie tylko czynniki oddziałujące bezpośrednio na przyrodę parku, ale także te działające pośrednio, które mogą w konsekwencji prowadzić do zniszczenia chronionych w parku wartości przyrodniczych.

Rezerwat przyrody „Dolina Szklarki” jest rezerwatem leśnym o powierzchni 46,69 ha, który utworzony został w 1989 roku. Położony na wschodnim zboczu Doliny Szklarki między Jerzmanowicami a Szklarami. W rezerwacie ochronie podlegają różnorodne zespoły buczyn, jaworzyna górska, grądy oraz murawy kserotermiczne i naskalne. Na terenie rezerwatu znajdują się liczne, wychodnie skał wapiennych zbudowanych z wapieni górnej jury.

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolinki Jurajskie PLH120005 został zatwierdzony przez Komisję Europejską decyzją z dnia 13.11.2007 r. Obszar ten utworzono w celu ochrony siedlisk przyrodniczych (murawy kserotermiczne, wapienne ściany skalne, niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie, torfowiska alkaliczne, ciepłolubne buczyny storczykowe i in.) oraz 4 gatunków nietoperzy (**podkowiec mały, podkowiec duży, nocek orzęsiony, nocek duży**), a także 1 gatunku storczyka. Ochrona tych siedlisk i gatunków polega na utrzymaniu właściwego stanu ich zachowania, czyli powierzchni oraz struktury i funkcji siedlisk przyrodniczych, utrzymaniu wielkości populacji oraz powierzchni i jakości siedlisk występujących tam gatunków zwierząt (np. utrzymanie arealu łąk poprzez rezygnację z zalesień oraz zmiany klasyfikacji na grunty orne, budowlane itp., zapobieganie niekontrolowanemu ruchowi turystycznemu oraz ograniczenie w określonych miejscach rozwoju budownictwa).

Na podstawie przeprowadzonej analizy ustalono, że projekt studium wprowadza rozległe tereny inwestycyjne w obszary do tej pory nieprzekształcone i niezainwestowane, pomimo, iż nie wykorzystano dotychczasowych rezerw terenów budowlanych z obowiązującego studium Gminy. Nowe tereny zabudowy wyznaczone zostały w oderwaniu od skupionej zabudowy istniejących miejscowości, na przebiegu korytarzy ekologicznych, na wzniesieniach, ciągach, jak i punktach widokowych, a także w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” oraz enklaw obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie. Wyznaczenie nowych terenów budowlanych w tych miejscach będzie sprzeczne z celami ochrony Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a także z zakazami obowiązującymi w jego granicach. Niestety nie jest możliwe szczegółowe wskazanie wszystkich terenów, których zmiana zagospodarowania może zagrozić środowisku przyrodniczemu, ponieważ przesłana do uzgodnienia dokumentacja jest nieczytelna i nie wskazuje jednoznacznie nowych terenów inwestycyjnych.

Wyznaczanie terenów inwestycyjnych w oderwaniu od istniejącej skupionej zabudowy sołectw jest **niezgodna z celami** ochrony parku krajobrazowego, określonymi w uchwale nr XV/247/11 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2011 nr 583, poz. 6624), do których należą:

- *ochrona walorów krajobrazowych* poprzez zachowanie otwartych terenów krajobrazów jurajskich, ochronę przed przekształceniem terenów wyróżniających się walorami estetyczno-widokowymi;
- *społeczne cele ochrony*, realizowane m.in. poprzez racjonalną gospodarkę przestrzeni i hamowanie presji urbanizacyjnej;
- *ochrona wartości przyrodniczych* m.in. poprzez ochronę naturalnej różnorodności florystycznej i faunistycznej, zachowanie naturalnych i półnaturalnych zbiorowisk roślinnych, ze szczególnym uwzględnieniem roślinności kserotermicznej, torfowiskowej oraz wilgotnych łąk, a także zachowanie korytarzy ekologicznych.

Należy podkreślić, iż w procesie oceny wpływu postanowień konkretnego dokumentu strategicznego istotne są także cele, jakie legły u podstaw powołania do życia określonej formy ochrony przyrody. Zgodnie z stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie organ uzgodnieniowy w zakresie swojej właściwości powinien rozważyć czy planowane zagospodarowanie terenu we wskazanym zakresie

nie pozostaje w sprzeczności z celami, dla których utworzono daną formę ochrony przyrody (wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 października 2009 r., IV SA/Wa 667/09). Ponadto warto przytoczyć fragment wyroku WSA w Warszawie z dnia 3 października 2007 r., w którym mowa: „wszelka działalność inwestycyjna, w tym także zabudowa zagrodowa wywiera negatywny wpływ na środowisko. Przyszłe szkodliwe jej oddziaływanie powinno być eliminowane już na etapie warunków zabudowy (...)”. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 2 lutego 2007 r. podniósł, że: „zabudowa danego terenu niewątpliwie jest czynnikiem wpływającym na dany krajobraz, stąd wprowadzanie zakazu zabudowy danego terenu mieści się w zakresie, którego dotyczy art. 5 pkt 8 ustawy o ochronie przyrody („ochrona krajobrazu, polega na zachowaniu cech charakterystycznych danego krajobrazu”)”.

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że przedłożony projekt studium będzie zagrażał wartościom przyrodniczym Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a także może być niezgodny z zakazami obowiązującymi w granicach tego Parku.

Zgodnie z zasadą przezorności wynikającą z art. 191 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. UE C 115/47 z 09.05.2008) [dawniej artykuł 174 ust. 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską], w przypadku studiów lub planów mogących oddziaływać na obszary Natura 2000, w chwili wydawania decyzji zatwierdzającej dokument, organ administracji nie może mieć żadnych wątpliwości, że ujemne skutki nie wystąpią. Obowiązek stosowania zasady przezorności potwierdza orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (por. wyroki ETS w sprawach: C-239/04, C-127/02), zgodnie z którym wykazanie braku negatywnego wpływu na obszar chroniony to warunek konieczny dopuszczalności studium, planu lub inwestycji.

Ponieważ, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie nie może ocenić przesłanego dokumentu pod kątem wpływu jego ustaleń na obszary Natura 2000, z uwagi na jakość przesłanej dokumentacji, która nie wskazuje terenów, na których proponuje się zmianę zagospodarowania w granicach obszarów Natura 2000, kierując się zasadą przezorności, odmawia uzgodnienia przedmiotowego projektu studium.

Z uwagi na opisane wyżej walory przyrodnicze Gminy, konieczna jest identyfikacja wprowadzanych zmian, tj. identyfikacja obszarów dla których przewiduje się wprowadzenie zmiany w zagospodarowaniu w szczególności w kontekście przepisów z zakresu ochrony przyrody. W związku z tym konieczne jest przedstawienie załącznika graficznego, który jednoznacznie zobrazowałby tereny, na których proponuje się zmianę sposobu zagospodarowania. Informacje te, są kluczowe do przeprowadzenia właściwej oceny wpływu ustaleń dokumentu za obszary Natura 2000, rezerwat przyrody oraz Park Krajobrazowy Dolinki Krakowskie. Przedstawienie stanowiska będzie możliwe po przedstawieniu ww. informacji.

Na podstawie art. 13 ust. 3a i art. 16 ust. 7 oraz art. 30 ust. 3, ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej rezerwatu przyrody i jego otuliny, obszaru parku krajobrazowego i jego otuliny oraz obszaru istniejącego i projektowanego obszaru Natura 2000 wymaga uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Na podstawie art. 3 ust. 1 przywołanej powyżej ustawy cele powyższe są realizowane m.in. przez uwzględnianie wymagań ochrony przyrody w programach ochrony środowiska przyjmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, strategiach rozwoju gmin, studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w działalności gospodarczej i inwestycyjnej.

Zgodnie z zapisami art. 1 ust. 2 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe oraz wymagania ochrony środowiska.

Na podstawie art. 72 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późniejszymi zmianami) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi ze szczególnym uwzględnieniem urządzania i kształtowania terenów zieleni oraz zapewniania ochrony

walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych. Przy przeznaczaniu terenów poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

Na podstawie art. 73 tej ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się ograniczenia wynikające z ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody parku narodowego rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego uzgodnienia nie przysługuje środek odwoławczy, posiada ono charakter wiążący. Nieuwzględnienie stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy skutkować może stwierdzeniem przez Wojewodę Małopolskiego nieważności uchwały Rady Gminy na podstawie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.).

Na niniejsze uzgodnienie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Krakowie

Bożena Kotońska
ZASTĘPCA REGIONALNEGO DYREKTORA
REGIONALNY KONSERWATOR PRZYRODY

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Jerzmanowice - Przegonia
2. OP, a/a

Do wiadomości:

1. OO